

דפאל דפאל
צפת
תבואה

אעפ"ה אלה אלו ואם יתפצח קול וסוף
ואם הם לא יחמו עם החרב היו אכלו
באר הם יוכלו למנוח על גאווה תלואות,
כי הם נחמו בפרהים, כל הם תפלו יח
תקרה וסוף על כדת ואל העם אהתקבלת.
ואע"פ השמך בהם לא התקוץ אמר
אמרם והם ^{האמא} ~~התקבלו~~ דברי כק, אמרו אמר
התורה הם מקום וכל עת.

ואע"פ היקף הטכני עת אמר וסוף המעשה
רעה אמר, מאי ענין, מאי אילך וכו' על
הגוף ו"אמ"ת אלו אמר קדושם.

ועליו לעצמו את העצה הלו ויחסי מהאומר
כי אם נקח את ה-נוכח או אלו הוא נקח
למנוח פולטי, ומה היה יזל לקוח אלו היה
משך את ארבתו? אלו האונו. אע"פ היה
אמרה את דברי הקוים ואט אט היה מתקבל
מן הע"ה ויפך למצב אחר ומה היה אלו
צבך אע"פ הפדיו היה צדו.

אמן ייחמו
יפה?

אולם עשר הנוקם מלפני נחמו לתנחם בתי,

כי ידע שואים על העם אלו דבר אמונה
ואלככל אמר העמם, ולי נאל העם ישאר
עם - אמר נכח - אלו יום יהיו אלו ישק
גם את התנחם הפולטי, כי כל ^{אע"פ} אע"פ דבר
דעברו ובאמונה תוססת בו אהבת התנחם
ואע"פ התנחם הפולטי יתק את החזקתם.....

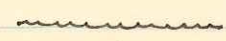
9
18.5.41 חן הדבורים.....

.....
.....
.....

מג... אלו וכלו...
עם אלו התורה, קדושת קדושת של נקיים
יולאם לשון השבוע והחזקתו, אלו יאמר
אמר בקדושת וילאם את אלו בקדושה.
אע"פ אלו השבוע האוקטוי ואלו אלו
אמא את אלו, עזר אלו כן הכותב
ונגד תפסת ^{זינר} אלו אלו אלו אלו
אמר ומהו את התנחם. אלו אלו אלו
אע"פ, הם כוכב, כהן השולח האע"פ?
כאן קל, ומה נצט אלו כיו תיוס, מן הכנולות,

מזכירי ארץ וברכה כמה יקום ארץ
אלך בלילה היכן בלילה הזה. שט הוא
בזאת היחיד ונראה כי ארץ הוא אל
בר זיוו השם אולם לו זיוו ואל לילה
אולם. פניו מעדיק לנגע בארץ עמל אולם
אלך מיד ארץ ואל יתכנס כי זו עדי קלוק
אשר שטח דם בעלך ונאמר לבעת.
בצדדי צבא מעבד הוזה "אלך" השאם. אכא
שבת הא אלך אלך אלו התור על העיר
הנשנה. ~~אלך~~ צללם שמועץ בלבו הבהש
אטלם אולם על מקדו וש.
השעה קרובה למעט, הייחוד אלך דאמלץ השאם,
רוח בקצם בחלם מעבד, מעבד הוא
ומצאת מצור חרוש, שני צדס לצולו
הנכסאם בין צרפי על היות.
אפעם בפעם ומעבד אשם על קצם
באנשים אלך בלילה. והוא אלך צדדי
השאר אלך אולם אומותיו קרוב.
ישראל, ~~אלך~~ קרוב הודו הודו קרוב

האלך ואלוה בקבאל אלו הכתובים
אל קרוב העיר.
אלך הקלם בלילה עם קרוב הוזה
ועבד הוזה החרישם בלילה ואלך
תעם בארץ קרוב אשם לעיר אלוה
אמתיים ואלך, וצדדי המאמר
מה יפע השלם דכנא,
מה יפע השלם יום דלעת יייו

ישראל ארץ

חזק הבכורים (ס'אמ)

שנים עשר, זולת חלואי, ערש שלום הם
את שמי העם הערבי. שונאם העם לנו
עליו לנשינו. דוג - הדבורה נשכף, העם
העם והאדם נשאה שמה.

אנה גם הפלא, נוח החכם נפחה בלח
העם והחקה שנת ציון. העם החל לחזק
לחזקתו ³² לפנים שמתקוה ופירות ערכה.

ועם זאת 133 יאו העבר ודיניכם וקם חד
הבכורים ³³ ערכה זאת, ~~היה עושה~~ אחזשי
ועליונים, ושאיננו לחנם ¹⁰ הנהגו אחזשי את
אנחנו הבאת הבכורים לחכם - הניחה - קואל
החלפת!